

Репортерка Гласа на специјализованом курсу самоодбране за припаднице лепшег пола

Штиклем на силецију

Оружје је све што се нађе при руци - шнала, минђуше, каиш, наруквица, сат... Најмлађа дама на тренинзима имала је седам година, а најстарија осамдесет и три

У спортој сали на Брачуку Милица Халиловић и Игор Сучић демонстрирају су заклате борбачког вештине - специјализоване за даме. Игор је представљао наставника и с леђа је повукао Милицу, потенцијалну жртву, за косу. И он први поглед је био знаменити „дизајнерски“ русе, да би у тренутку открива да јој је реп ухватио металном шишом за косу.

- Види шта имам. Најобичнија шнала, до овог момента нисам ни била свесна да ми је на глави, и једна функција била јој је да држи косу. Међутим, када те неко пресретне и кад немаш времена да изводиш катге, повладиш хаптивне, водени спреј на рача и прозвучно јет заклате које си научила на тренинзима нарцот, вуза, анкета, циљушце, теквондо... Све што имаш при руци, шнала, минђуше које се лако скидају, каиш, наруквица, сат, клучици, оштри шаваљи, може да послужи као испроминовано оружје - објашњава Милица, док латино крушијет Игор обра на струњку.

Основни стап је руке у висини лица, не у гарду стегнутих десница, већ нормално, благо размаштених прстију.

- Нисмо паравојени и нисмо у напад. Ово је отпред - показује Милица, објашњавајући да је пошта бити психолог, дама, дипломата и кошући се без сукоба - лако можеш да спустиш руке када прозвучи да човек није злованера и да се редуцира.

- Али када не можеш да прођеш без фе-

зиковог сукоба - надовезује се Игор - подговеш заклате, штићени себе. Најичом делом - кореном дама задиш уариш, прстима грешби очу, коленим уариш гешанегије, шексусу, нос - првом штиклие убадиш нападичене поване прсте.

Да не буде забуне, Игорова улога није само да глуми нападача или спастисту на „Интезивном курсу самоодбране за даме“. Он се одавно бави борбачком вештином, често у адемуш водит клуб Ђит кун дов, који представља синтезу свих борбачких спортова, а последње две године, заједно са Милицом тренира девојке и жене (мал и девојчице и бале) за случај да их неко, некада и негде не пријати и о измисли.

- Девојке су се од самог почетка рада клуба заинтересовале за самоодбрану. Међутим, све док се, пре седам година, није појавила Милица, ја, као ментор, нисам могао да створим извадан програм који би жељима значно у својој прилици, јер практично нисам могао да знам шта она у одређеној ситуацији могу да изведу, а шта не - гово-

ри Игор, додајући да је Ђит кун дов, од историјског вештине, можда најпримењивији за приватне личне одбране, јер најчешће личи на реалну борбу, узети сукоб у коме је све дозвољено.

Милицу, будућег лекара, бави то је задржао у овом спорту.

- Волем да лето моговдам, да кад ојем у неки клуб могу да се средим, обучем и оседам као женско. С друге стране, као и вакио дуовна, вакио ми је да сам безбедна и да могу да заштитим себе. После много година синћних тренинга охватила сам

да то што ћу умети да изведем овај или онај понав утврђен пре зо шна могао воковати на Далеким истоку, у ковојем, неће ми много значити ако ме лепо измислима нападичене спортове силе - објашњава Милица.

И тако су пре две године Милица и Игор осмислили програм „Интезивног курса за даме“.

- Обука је прво трајала само, као семинар, два месеца анкетиза, за четити до шест полицајца, које су хтеле да савладају технику међа „ради“ ако се изада ноју у ситуацији где јој је живот доведен у питање. Међутим, како је интересовање расло, отворили смо

школу која траје најмање осам месеци - причају тренери.

Први тренинг резервисан је за теоретски део, кад Игор објашњава шта тачно самоодбрана значи.

- Када осмислимо програм, прилагођамо се акцијским одабрама. Докле девојке са различитим причама, интересовањима и ситуацијама, којима предочавамо да постоје три врсте наставника. Прва су класични криминалци, пресретачи, отмицаи, сицијели... У другу врсту сукоба спадају „ето сукоби“, карактеристичнији за мушкарце, али веровно се дешавају и женама. Најчешће случај је, наравно, породично насиље и у таквим ситуацијама најбоље је савестовати артију да изгинути окружење, што је у неку руку специјализовано за комплетан курс који довољно јер ми није шта да објавимо убишу миш апресаца него носеца ко ће умети да се у првом моменту заштити, а одам затим и побегне

- каже Игор, док са струњку показују технику ослобађања од

оковогласа.

- Природнојаш да свако заклат који демонстрирају закључа се бегом на протрагну, што би пренесено на умични казио значило у правцу где нема аутомобила који би те утрку могао да не пресетан, нападишени придратеља... Имаш свега о нечијим намерама, о даљин тренутку, простору у коме се налазиш и властитим могућностима је прво на шта упућујемо познанице - објашњава Милица.

Најмлађа дама на овом курсу имала је осам година, а најстарија осамдесет и три. Нијева обука се прилагођава реалном животу и стабилним ситуацијама, али и узраст, здравственом стању и могућностима полицајца, којих у школи организационог да пута недовољно имада није мање од петнаест. Често без најаве оравојуча кад када се жене не пробајује у спрејем, већ су одевене као за носо, шетњу или пошале - и треба да позваку шта могу да побегну када су угрожене.

Текст и фотографије: Ивана Протићанић

Не причај са њим - набади га...

Милица и Игор у акцији

